

Basme ilustrate din mitologia scoțiană

Theresa Breslin

Kate Leiper

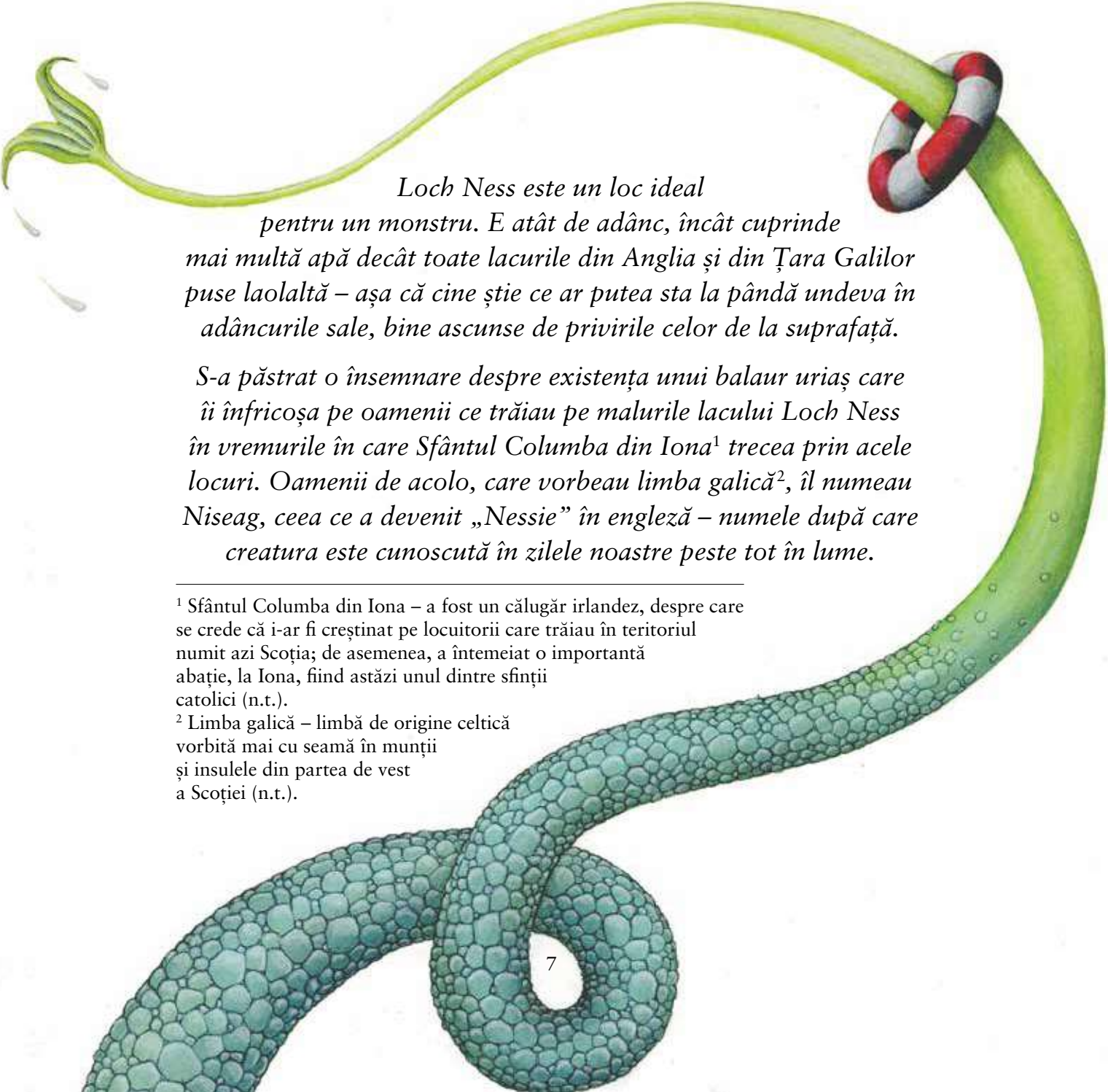
Traducere de Violeta Vavura

Editura Nomina

Cuprins

Monstrul din Loch Ness	7
Gillon și Selkie sau Oamenii-focă	23
Povestea despre Podul Uriașului	37
Thomas Născocitorul de versuri sau Thomas Rostitorul Adevărului	51
Vârtejul Corryvreckan	71
Tritonii de pe Stânca Bell	85
Arcașul și Fiara din insulă	105
Marele Cenușiu de pe Ben Macdui	125
Wulver, Omul-lup	139
Spiridușii din Piscul lui Merlin	159
Rugăciunea salvatoare	175

Monstrul din Loch Ness

Loch Ness este un loc ideal pentru un monstru. E atât de adânc, încât cuprinde mai multă apă decât toate lacurile din Anglia și din Țara Galilor puse laolaltă – așa că cine știe ce ar putea sta la pândă undeva în adâncurile sale, bine ascunse de privirile celor de la suprafață.

S-a păstrat o însemnare despre existența unui balaur uriaș care îi înfricoșa pe oamenii ce trăiau pe malurile lacului Loch Ness în vremurile în care Sfântul Columba din Iona¹ trecea prin acele locuri. Oamenii de acolo, care vorbeau limba galică², îl numeau Niseag, ceea ce a devenit „Nessie” în engleză – numele după care creatura este cunoscută în zilele noastre peste tot în lume.

¹ Sfântul Columba din Iona – a fost un călugăr irlandez, despre care se crede că i-ar fi creștinat pe locuitorii care trăiau în teritoriul numit azi Scoția; de asemenea, a întemeiat o importantă abație, la Iona, fiind astăzi unul dintre sfinții catolici (n.t.).

² Limba galică – limbă de origine celtică vorbită mai cu seamă în munții și insulele din partea de vest a Scoției (n.t.).

Pe vremea când balaurii cutreierau pământul,

aceștia trăiau mai cu seamă în munții cei înalți, în apele cele adânci sau în insulele îndepărtate.

Balaurii erau mari și fioroși la înfățișare și cunoșteau bine că, atunci când treceau prin apropierea caselor oamenilor, îi înfricoșau și le dădeau fiori acestora. De obicei, ori de câte ori vedeau un balaur, oamenii începeau să țipe și se adăposteau în case. Din când

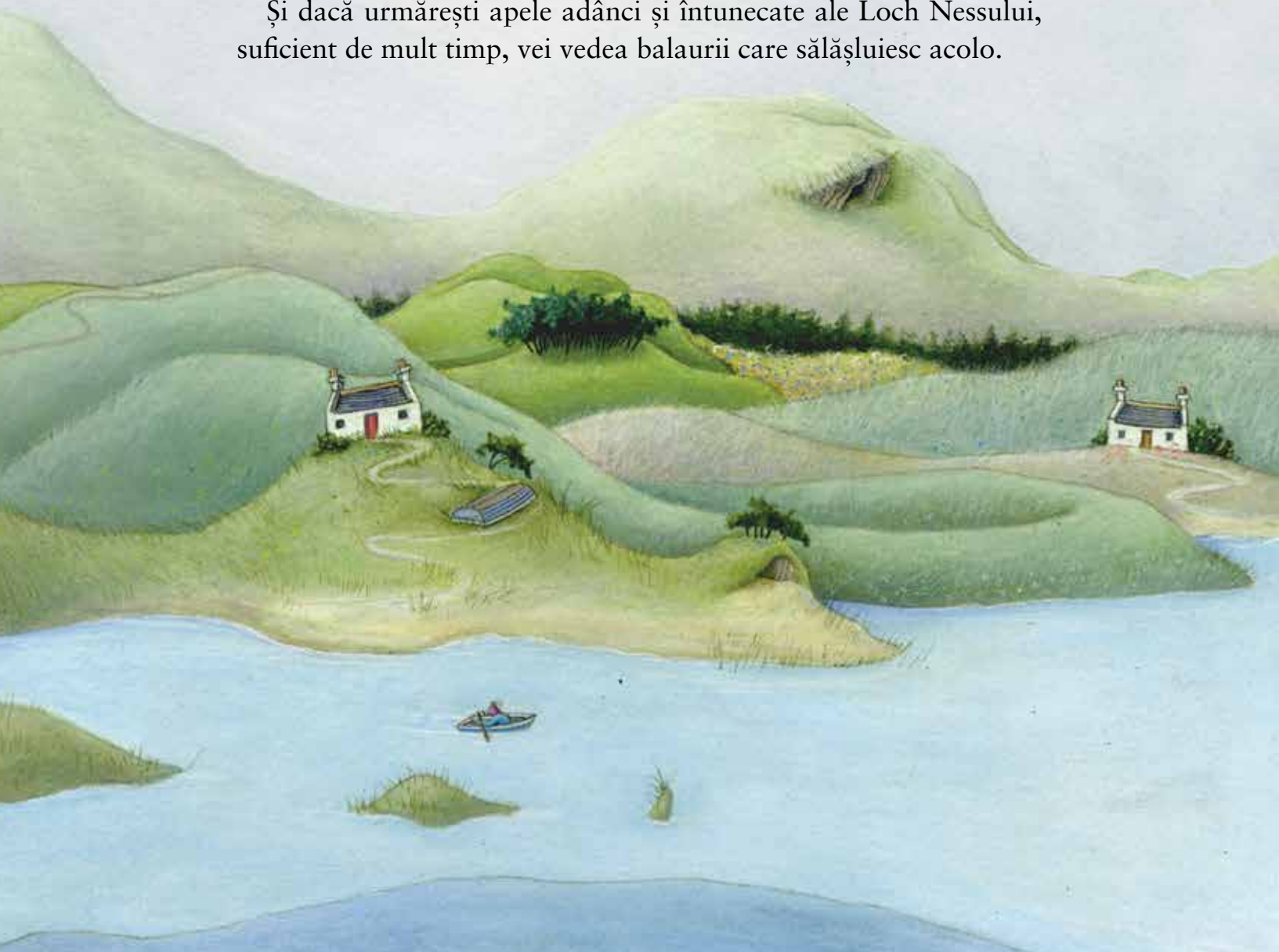
în când, se înarmau cu săbii, bâte și pietre și porneau pe urmele lui. Dacă se întâmpla să-l prindă, îl închideau într-o cușcă sau chiar îl ucideau. Balaurii au învățat să rămână în locuri neumbrate și să-și vadă de treburile lor, nebăgați în seamă de nimeni – uneori trăiau chiar sub nasul oamenilor, fără să fie descoperiți.

În zilele noastre, balaurii încă stau bine ascunși. Dacă cercetezi cu atenție, vei putea afla unde se află.

Dacă privești cu mare atenție o hartă a Scoției, o să-ți dai seama că insulele au conturul lor.

Dacă privești cu luare-aminte munții Scoției, le vei vedea forma acolo unde zac adormiți.

Și dacă urmărești apele adânci și întunecate ale Loch Nessului, suficient de mult timp, vei vedea balaurii care sălășluiesc acolo.

Povestea despre Podul Uriaşului¹

Am mers să văd Insula Staffa, una din Insulele Vestice ale Scoţiei, şi Podul Uriaşului din Irlanda de Nord. Când priveşti pietrele enorme, având aspectul unui drum pietruit, cum se prelungesc, intrând în apă şi dintr-o parte, şi din alta, pare uşor de crezut că drumul acesta ar fi fost construit de uriaşi care răcneau fioros unii la alţii pe deasupra mării.

¹ Podul Uriaşului – în original, the Giant’s Causeway; este o formaţiune geologică aflată în Irlanda de Nord, care se prezintă sub forma a 40.000 de coloane de bazalt interconectate, apărută în urma unei erupţii vulcanice de acum aproximativ 60 de milioane de ani. În mitologia celtică, apariţia sa este pusă pe seama unui uriaş (n.t.).

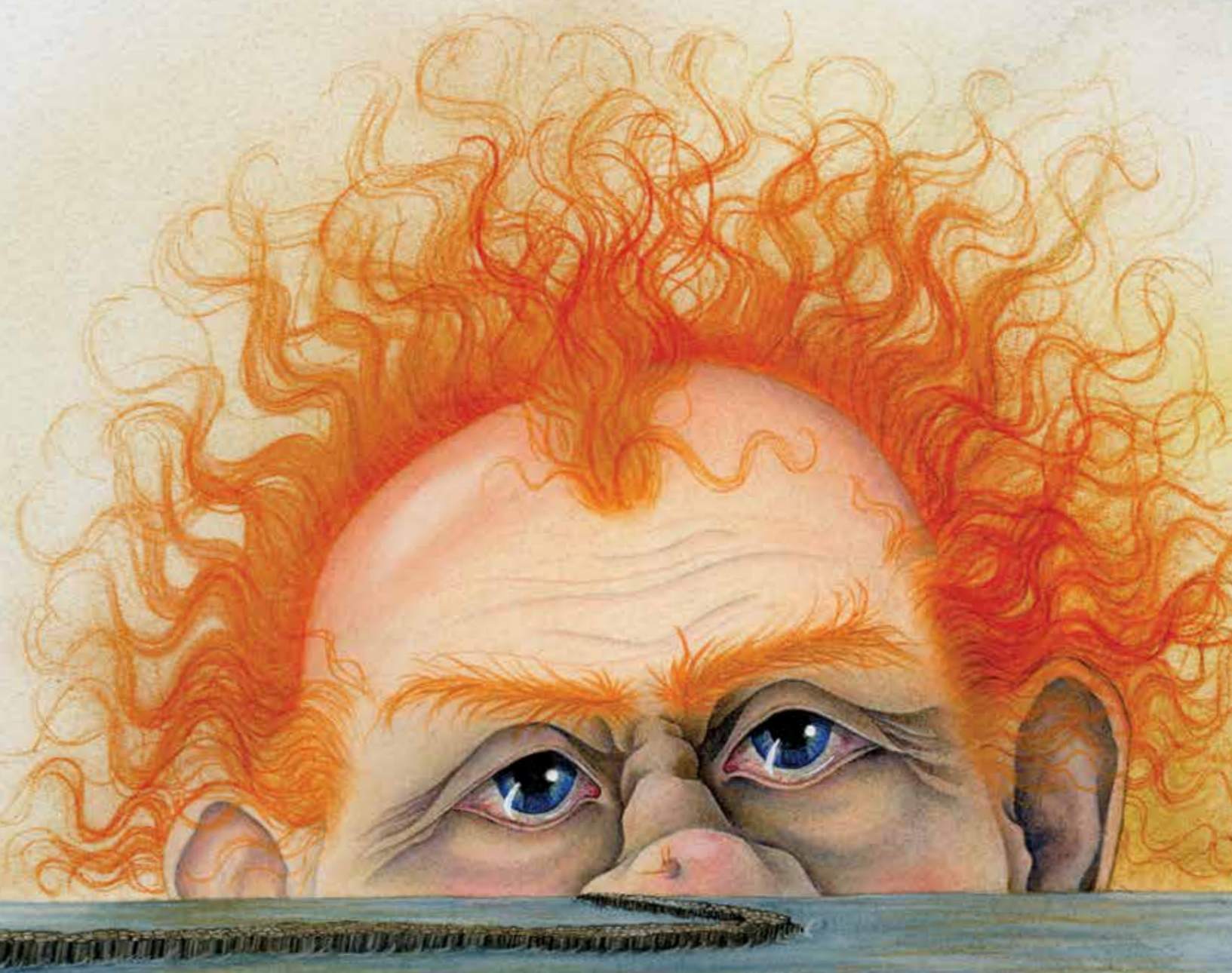

Finn se uită în sus.

Și mai sus.

Pe urmă, și mai sus.

De când îl născuse maică-sa, Finn nu văzuse o asemenea namilă. Făcu întâi o țopăială, pe urmă un salt și, la urmă, o săritură *luuungă* de tot și o luă la sănătoasa cât îl țineau puterile până acasă, înapoi în Irlanda.

Arcașul și Fiara

din insulă

„Arcașul și fiara din insulă” este o veche poveste de clan¹ din partea de nord-vest a Scoției, similară poveștii despre William Tell.

¹ Clanurile – erau o formă de organizare a oamenilor, specifică zonei muntoase a Scoției (Highlands); un clan stăpânea un anumit teritoriu, care nu se afla sub stăpânirea regelui. *Povestirile de clan* sunt legende scoțiene care fac trimitere la evenimente cu rădăcini presupus istorice (n.t.).

Într-o toamnă, pe lângă păsările călătoare care soseau în sat, și-a făcut apariția ceva cu adevărat înfricoșător. Când o uriașă Fiară înaripată, cu ghearele ca niște cârlige, ochi licăritori și botul căscat, a trecut în zbor pe deasupra pădurii, cerul s-a întunecat.

De trei ori s-a rotit deasupra pădurii și a câmpurilor înainte să se năpustească asupra satului. A înghițit pe nemestecate șaisprezece saci de grâne din magazia morarului și nouăsprezece pâini lungi din prăvălia brutarului. A sorbit dintr-o suflare apă din lac, cât ar încăpea într-un butoi, apoi a pornit să caute un loc în care să se odihnească. Păsările au zburat, iar Fiara a luat în stăpânire Insula de parcă ar fi fost a sa.